

Ο στοιχειωμένος «διπλός άνθρωπος» του ΚΚΕ

Ιστορίες του Γράμμου και μεταπολιτευτικές έγνοιες του καπετάν - Γιώτη για τον Α-25, το «διπλό άνθρωπο» στις μυστικές υπηρεσίες και στα ψηλά του ΚΚΕ, που «καρφώθηκε» από τη διαδρομή μυστικών από τη συνάντηση Φλωράκη - Τίτο. Το νέο βιβλίο του Μ. Ανδρουλάκη βασίζεται στην πραγματική ιστορία ενός μέλους του ΚΚΕ και πράκτορα των μυστικών υπηρεσιών στις αρχές της δεκαετίας του '80 και αποδίδεται με τρόπο μυθιστορηματικό.

Η ιστορία από τη φυγάδευση του Α-25, μια κρύα μέρα του Γενάρη του 1983, ως τη μυθιστορηματική αναζήτησή του 30 χρόνια μετά. Από τα νορβηγικά φιόρντ του Οντιν Παρκ ως το Μάτο Γκρόσο της Βραζιλίας, με φόντο 30 χρόνια πολιτικής ιστορίας, διπλωματικού παρασκήνιου, επιρροών και πιέσεων μυστικών υπηρεσιών και τη ζωή μιας κόρης-αίνιγμα, όνομα και πράγμα, που γεννήθηκε εκείνο το μοιραίο χρόνο.

Μεσα στην έξαρση της παγκοσμιοποίησης, του φαινομένου της κυβερνοκατασκοπείας με αφορμή την υπόθεση Σνόουντεν και τις κλιμακούμενες αποκαλύψεις, ο ανεξάρτητος βουλευτής Μίμης Ανδρουλάκης παρουσιάζει τη συγκλονιστική ιστορία του «Κόκκινου

Ο «Κόκκινος κάβουρας», το νέο βιβλίο του Μίμη Ανδρουλάκη, βασισμένο σε μια πραγματική ιστορία, περιγράφει με μυθιστορηματικό τρόπο τη ζωή του Α-25, του διπλού πράκτορα που φυγαδεύτηκε από το κόμμα το 1983 μετά την αποκάλυψη του ρόλου του από επιστολή που έστειλε στο κόμμα μέλος της οικογένειάς του...

κάβουρα», γραμμένη με τρόπο μυθιστορηματικό και πλοκή εφάμιλλη της ρευστής και ταραγμένης περιόδου στην οποία εκτυλίσσεται.

Βιβλίο γραμμένο με μεράκι και βιωματικό πόνο που δεν γιατρεύεται. Με γνώση και αρνητικές εμπειρίες από πρώτο χέρι για το σκοτεινό και αδυσώπητο κόσμο των μυστικών υπηρεσιών, από την εποχή του Ψυχρού Πολέμου ως τις μέρες μας. Τυλιγμένο με συνωμοτικούς κώδικες και πέπλα καχυποψίας.

Φορτωμένο με αναφορές σε ιστορικά γεγονότα, Κυπριακό, Μακεδονικό, τρομοκρατία, οικουμενική κυβέρνηση και αποκαλυπτικά στοιχεία που συνδέουν ολόκληρες περιόδους. Το ξεδιπλωμα των επιχειρήσεων «Κόκκινη προβιά» σε διάφορες δυτικές χώρες. Και κυρίως η απόπειρα διείσδυσης στην ψυχοσύνθεση των «διπλών ανθρώπων», στις ψυχικές αβύσσους και στα ανεπούλωτα τραύματα των τρυφερών ηλικιών.

Το βιβλίο «Ο κόκκινος κάβουρας» από τις εκδόσεις «Πατάκη» θα παρουσιαστεί σε λίγες μέρες και η «Κ.Ε.» προδημοσιεύει ορισμένα χαρακτηριστικά αποσπάσματά του.

G.I.M.

Ο κωδικός και το βήλεμμα στα κορδόνια

«Ο ακριβής κωδικός του Α-25 ήταν -μετά από τη σχετική αποκρυπτογράφηση- ο: Α-25-7.18.4.21.19.19. "Α" από το "agent", πράκτορας, αλλά και από το "πρώτος". Το 25 είναι το άθροισμα των γραμμάτων της λέξης "ΚΚΕ" στην ελληνική γλώσσα. Το 7.18 είναι οι αριθμοί που αντιστοιχούν στο G και R του GREECE στα αγγλικά. Το 4.21.19.19 είναι οι αριθμοί για τα τέσσερα πρώτα γράμματα του Düsseldorf στη γερμανική γλώσσα.

Είναι μόνο λίγοι αριθμοί ό,τι απόμεινε από εκείνον τον έφηβο με τη ρημαγμένη, σκισμένη στα δύο ζωή, που άδειασε την ψυχή του, το πρόσωπο και τα ξεβαμμένα του μάτια. Μάτια που κοίταζαν πάντα τα κορδόνια των καλογουαλισμένων του παπουτσιών. Λίγοι αριθμοί για εκείνον που κόντεψα να μην αναγνωρίσω στη φωτογραφία, ακριβώς τριάντα χρόνια μετά την πρώτη εξαφάνισή του».

Το γράμμα στη Βραζιλία

«Η Σιμόν έχει εντοπίσει το αδελφάκι του Odin Park στο Alta Floresta, στο Mato Grosso της Βραζιλίας. Στις αποσκευές της, μαζί με τους επενδυτικούς φακέλους των Νορβηγών, έχει κι ένα σύντομο γράμμα. Είναι αργά, τον προειδοποιώ, για ν' αλλάξουμε οτιδήποτε. Αυτή ήταν η ζωή που ζήσαμε και άλλη δεν υπάρχει. Τίποτα δεν μπορεί να διορθωθεί και το νέο ξεκίνημα είναι σκέτη αυταπάτη...».

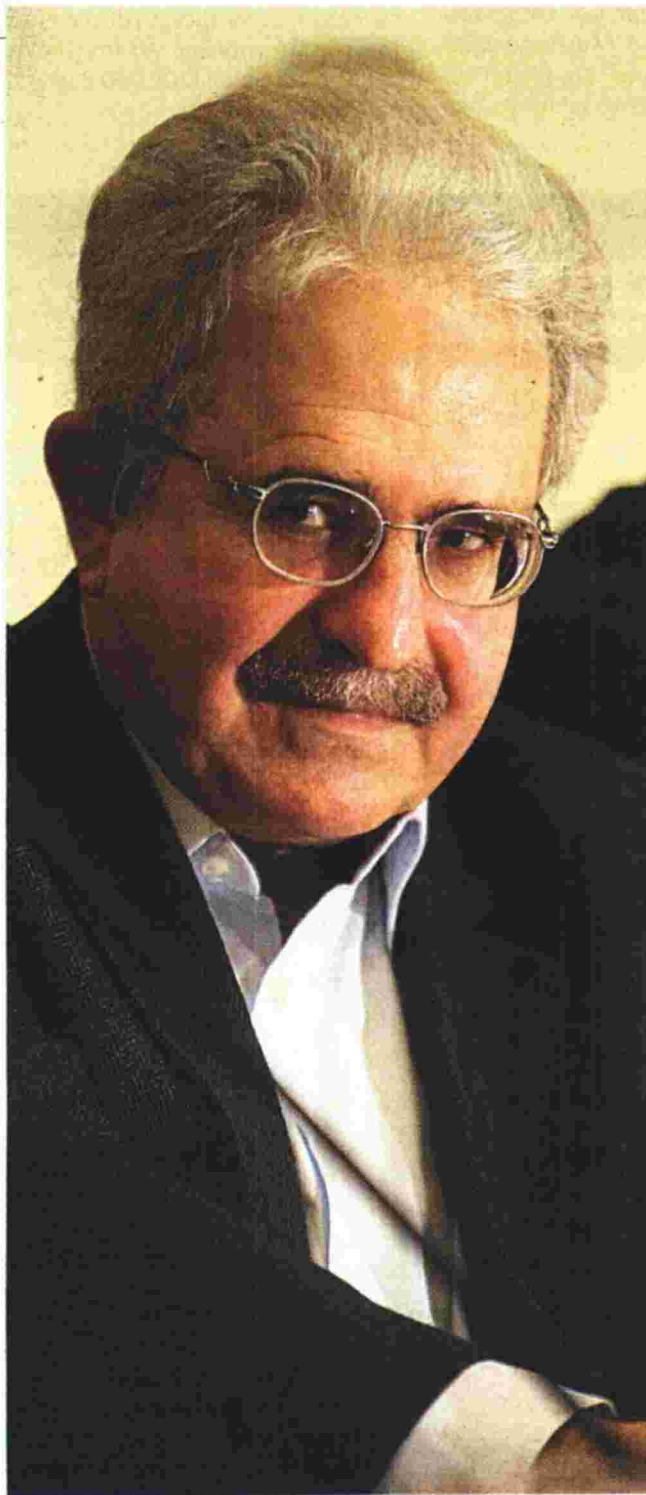
«... Η Σιμόν ήταν ανήσυχη καθώς αναχωρούσε από το Οσλο για το Σάο Πάολο, απεσταλμένη του νορβηγικού Pension Fund.

"Φοβάμαι μήπως δεν τον αναγνωρίσω. Με τόσες περιγραφές, είμαι σε πλήρη σύγχυση".

"Αν δεις μια φάτσα τόσο κοινή που καταντά ανοίκεια, αυτός θα είναι. Ένας ασυνήθιστα συνηθισμένος, θα τον χαρακτηρίσει η Πατ, η Ιρλανδέζα ζωγράφος. Αν πάλι πέσει το μάτι σου σε κάποιον που κοιτάζει τα κορδόνια του και δεν μοιάζει σε κανέναν, μήτε στον ίδιο του τον εαυτό, ε, τότε, σίγουρα είναι εκείνος. Μην φοβάσαι: θα τα καταφέρεις".

"Κι εσύ μην ξεχάσεις τα κόκκινα τριαντάφυλλα. Εκεί που έπεσε. Στον Λαχανά. "Σιμόν Αλμείδα στον Αντόνιο, 1913-2013!"

Έτσι είναι, στο τέλος θα ανταμώνουμε πάντα την αφετηρία».

Αποκάλυψη και αποπομπή

«"Έντάξει, όλα όπως τ' α-πο-φα-σί-σα-τε" δεν χάνει ο άλλος την ευκαιρία να εκφράσει τη δυσφορία του για τη βελούδινη λύση που επιλέχθηκε.

"Ασ' τα αυτά και λέγε..." του αγριεύει.

"Πήρε κανονικά το λεωφορείο για Κοζάνη. Τον συνοδύσαμε μέχρι την πόρτα. Μόνο λουλούδια δεν του προσφέραμε. Α, ρε, α! Ρε, δεν ξέρω πού την πάτε τη δουλειά..." του 'κλεισε κατάμουτρα το τηλέφωνο ο Αργύρης Μ., θρυλική φυσιογνωμία της φοβερής ΟΠΛΑ, της οργάνωσης του ΕΑΜ που εκτελούσε κατά κανόνα τους κουκουλουφόρους καταδότες και συνεργάτες των ναζί.

Έτσι έφυγε για πάντα με την πρωινή πτήση Θεσσαλονίκη - Μόναχο και με τον καιρό ξεχάστηκε, δίχως να ξανακουστεί ποτέ τίποτα γι' αυτόν, ο "σύντροφος" Α-25, ο "τέλειος" διπλός άνθρωπος: στο Κομμουνιστικό Κόμμα και στην ΚΥΠ. Ο ακριβής κωδικός του αποκρυπτογραφημένος ήταν Α-25-7.18.4.21.19.19. Τι ακριβώς σήμαινε θα το ανακαλύψουμε αργότερα.

Απροβραδίζ, την ώρα που άναβαν τα γλέντια για τους Γιάννηδες και τις Ιωάννες, τον "επισκέφθηκαν" στο διαμέρισμά του στην Καλαμαριά, κοντά στην Πλαστήρα, τρεις παλιές караβάνες από την εποχή του Δημοκρατικού Στρατού -ο Κώστας, ο επικεφαλής, ο Γιάννης, ο "άρχοντας", και ο Αργύρης, ο "φονιάς", του γλυκού νερού, όπως τον πείραζα- και δύο άξια στελέχη από τη νεότερη γενιά, ο Αγγελος και ο Σήφης. Καθένας θα αναπαραστήσει τη σκηνή του τέλους με διαφορετικά χρώματα. Μην φανταστείτε δράματα, δικαιολογίες, μεταμέλειες, βία, ανακρίσεις. Τίποτα. Μήτε αν υπέδειξε άλλους για στρατολόγηση από την ΚΥΠ-CIA δεν του απέσπασαν. Μήτε το μισθολόγιό του δεν ρώτησαν. Θα περάσουν πολλά χρόνια για να υποκύψει στις αφόρητες πιέσεις μου ο συνταξιούχος αρχηγός της "δημοκρατικής" πλέον ΕΥΠ και να μου αποκαλύψει ότι ο μισθός του ομολόγου του πράκτορα στα υψηλά κλιμάκια του ΠΑΚ έφτανε από τα χρόνια της δικτατορίας στα δύο χιλιάδες δολάρια τον μήνα! Μεγάλο ποσό στη δεκαετία του '60 και του '70 σε σχέση με τη δραχμή. "Ήξεραν ακόμα και το πότε και πού κατούραει ο Ανδρέας. Είναι χαρακτηριστικό ότι οι περιγραφές τους για τους ερωτικούς εγκλεισμούς του σε βίλες στο Λονδίνο, το '73-'74, και στη συνέχεια το '75 στην Αθήνα έπιαναν εκατοντάδες σελίδες, αληθινό μυθιστόρημα. Η χούβλα διέθετε τεράστια ποσά γι' αυτή τη δουλειά" θα μου εξομολογηθεί».